

LBRIS

We know
books

Cine dă, lui își dă

Din înțelepciunea bătrânilor

Traducere din limba rusă:

diac. Denis Chiriac

EDITURA EGUMENIȚA

2024

Cuprins

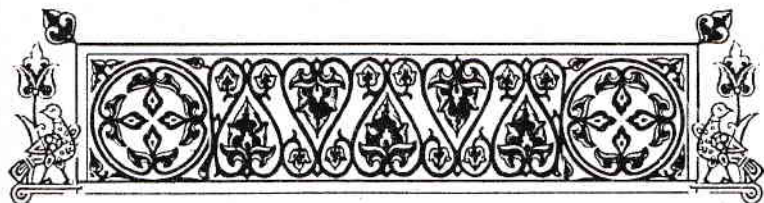
Cuvânt înainte	5
Cine dă, lui își dă	11
Creionul	12
Cum să găsești fericirea?	13
Între cele din afară și cele dinlăuntru	14
Spre slava lui Dumnezeu	16
Nejudecarea aproapelui	17
Adevărul	18
Uitarea	19
Biruie răul prin bine	19
Lupoaița	20
Năravul	21
Smerita cugetare	22
Răutatea	23
Spicul plin	23
Disputa	24
Tăierea voii	25
Dreptatea dumnezeiască	26
Un dar inocent	26
Binecuvântarea stranie	27
Tratamentul	28
Despre merite	29
Munca de duminică	29
Răsplata	30

Pronia	31
Spovedania	31
Plângerea nedrepată	32
Pocăința	32
Adevărata cauză	33
Lecția	34
Schimbarea	34
Minunea	35
Dumnezeiasca îndurare	35
Glasul	36
Alinierea	37
Rugăciunea	37
Desăvârșirea	38
Rugăciunea acasă și la biserică	38
Oglinda	38
Iubirea de străini	39
Piticul-Uriaș	40
Răbdarea statuii	40
Pietre în inimi	42
Deznădejdea	43
Predica și grăjdarul	44
Credința adevărată	44
Vrăbiuța	45
Soarele și luna	47
Iubirea de Dumnezeu	48
Iertarea	48
Primirea de străini	49
Iadul	49
Esența creștinismului	50

Rostul milosteniei	50
Puterea credinței	52
Moștenirea tatălui	53
Iubirea de arginți	53
Adevărata bogăție	54
Cadouri fragile	54
Inima împietrită	55
Cum dobândim înțelepciunea	56
O basma găurită	57
Ceea ce știi	57
Fidelitatea adevărată	58
Călărețul, țaranul și săracul	59
Omul se naște, suferă și moare	60
Bănuțul fermecat	61
Fuga de moarte	62
Atotputernicie reprobabilă	64
Făgăduința	65
Moneda de aur	66
Același potir	67
Întoarcerea datoriei	68
Porțile lui Dumnezeu	68
Casa înțelepciunii	69
Trântorul și copilul din flori	70
Binele ascuns	70
A durat prea mult	71
Rândunelele	71
Urmele lui Dumnezeu	72
Lăcomia	73
Păcătosul pocăit	74

Călătorii și oaza	77
Cum auzim glasul lui Dumnezeu	78
Rang divin	79
Totul are timpul său	79
Cămașa unui om fericit	80
Despre Fericire	81
„Toate acestea se vor adăuga vouă”	82
Din inimă curată	82
Alegerea crucii	83
Turistul	86
Ajutorul	86
Mărgăritare alese	86
Măreața Doamnă	87
Învățătura	88
Mijlocitorii	89
Poteca prieteniei	90
Predica tăcută	91
Alegerea corectă	92
Un discurs înțelept	93
Dragonologul	94
Viață simplă	94
Poruncile	95
Un ascet necunoscut lumii	95
Dreapta cugetare	97
Orașul celor înlănțuiți	98
Învață să conduci	99
Sensul întrupării	100
Diferența	102
Mersul la biserică	103

Lepădarea de lume	103
Milostenia	103
Focul	104
Păcatele altora	105
Progresul și credința	106
Un răspuns demn	107
Principala tragedie a vieții	108
Căile lui Dumnezeu	108
Fericirea	109
Cuvântul	110
Doi frați	110
Mila lui Dumnezeu	112
Alegerea	114
Nunta Mirelui	115
Piatra	115
Argumentul suprem	116
Valoarea timpului	117
Îndelungă răbdare	118
Casa de sus	118
Neagonisitorul	118
Diferența	119
Cu pași mărunți	120
Până nu e prea târziu	120

Cine dă, lui își dă. Regina zdrențuroasă

Într-o zi, o femeie înfășurată în zdrențe străbătea ulițele cetății, bătând din poartă în poartă și cerând milostenie. Nu prea avea noroc, căci mulți îi adresau vorbe de ocară, unii preasmuțeau câinii asupra-i, iar alții îi aruncau doar coji de pâine mucegăită și cartofi stricați. Numai doi bătrâni, care locuiau într-o casă micuță de la marginea satului, o poftiră în casă cu generozitate.

— Șezi un pic de te încălzește! spuse moșul, în vreme ce soția sa pregătea o ulcică de lapte și o felie mare de pâine.

A doua zi, în cetate se petrecu un lucru nemaipomenit! Un slujbaș regesc aduse fiecărei familii câte o invitație la palat. Neașteptata invitație tulbură toată cetatea, iar după-amiaza toate familiile, gătite în stranie de sărbătoare, sosiră la castel. Fură duse într-o impunătoare sală de ospete și fiecareia i se dădu un loc anume.

După ce se așezară toți la masă, servitorii începură să servească mâncarea. Dar... la vederea acesteia, un murmur de dezaprobare și indignare se auzi în toată sala!

În fapt, servitorii puneau sânguincioși pe farfuriile tuturor cartofi stricați, pâine mucegăită, resturi de mâncare deteriorată etc. Numai în farfuriile celor doi bătrânei, așezați undeva la un colț al mesei, puseră cu politețe rafinate și delicioase feluri de mâncare. La o vreme, în sală își făcu apariția și femeia cu haine zdrențuite. Cu toții amuțiră!

— Ați primit, astăzi, întocmai ce mi-ați dat voi mie ieri! zise ea.

Apoi, scoțându-și hainele ei zdrențuroase, rămase în straiile cele aurite, presărate cu nestemate. Era însăși... regina lor!

Creionul

Un băiețel privea cum bunica lui scria o scrisoare și o întreabă:

— Scrii despre ceea ce s-a întâmplat cu noi? Sau poate scrii despre mine?

Bunica se opri din scris, zâmbi și îi spuse nepotului:

— Ai ghicit, scriu despre tine. Dar mai important decât ceea ce scriu este cu ce scriu. Aș vrea ca atunci când vei crește, să devii ca acest creion.

Băiețelul privi curios la creion, dar nu observă nimic special.

— Este la fel ca toate creioanele pe care le-am văzut!

— Totul depinde de cum privești lucrurile. Acest creion are cinci calități pe care trebuie să le ai și tu dacă vrei să trăiești în armonie cu lumea. În primul rând: poți fi un geniu, dar nu trebuie să uiți niciodată de existența Mâinii Călăuzitoare. Noi numim această

mână Dumnezeu. Întotdeauna încredințează-te voinei Lui! În al doilea rând: pentru a scrie, trebuie să ascut creionul. Această operațiune este puțin dure-roasă pentru el, dar după aceea, creionul scrie mai subțire. Așadar, învață să suporti durerea, amintindu-ți că ea te înobilează! În al treilea rând: folosind creionul, întotdeauna poți șterge cu guma ceea ce consideri greșit. Amintește-ți că a te corecta nu este întotdeauna un lucru rău! Adesea, este singura modalitate de a rămâne pe drumul cel bun. În al patrulea rând: la creion, nu contează lemnul din care este făcut sau forma sa, ci mina de grafit din interior. De aceea, gândește-te mereu la ceea ce se întâmplă în interiorul tău! Și, în sfârșit, în al cincilea rând: creionul lasă întotdeauna o urmă. La fel și tu, lași urme prin acțiunile tale și de aceea, gândește-te bine la fiecare pas pe care îl faci!

Cum să găsești fericirea?

Trăia într-un sat un tânăr. Acesta stătea zilele în șir acasă și nu făcea nimic. Într-o zi a întrebat-o pe mama sa:

— Cum să-mi găsesc fericirea?

— Păi, ieși, fiule, în câmp. Ce vei găsi, aceea va și fi fericirea ta, îi răspunse mama sa.

Ieși tânărul în câmp, văzu cum fugea un mânz. Se aruncă să-l ajungă, dar nu izbuti. De sub un arbust sări un iepure. Tânărul încercă să-l prindă și pe acesta, dar nu reuși. Atunci văzu cum zboară o porumbiță, alergă după ea, dar nu se putu descurca. Aceea zburase. Privi tânărul cum merge pe câmp o cioară

căutând viermi. Neavând ce face, întinse mâna spre ea și o prinse.

– Oare chiar tu ești fericirea mea?, o întrebă tânărul pe cioara pe care o prinsese.

– Nicidecum, ce fericire pot fi eu? Dar trăiesc de mulți ani pe lume și pot să-ți sugerez cum să-ți găsești fericirea.

– Cum?, întrebă nedumerit tânărul.

– Ia niște fân aromat, pune-l în fața curții, iar mînzul va veni să mănânce fân și va rămâne singur cu tine. Ia niște morcov dulce, lasă-l în fața gardului tău de nuiele. Va veni iepurele, va vedea morcovul și se va domestici. Aruncă niște boabe de grâu prin curtea ta, iar porumbița va zbura la tine și se va sălășlui sub acoperișul tău.

– Oare aceasta este fericirea?, se uimi tânărul.

– Fericirea va veni mai târziu, când pe lângă curtea ta va trece o fată bună și frumoasă, va vedea cum hrănești mînzul, iepurele și porumbița, și te va iubi, căsătorindu-se cu tine.

Între cele din afară și cele dinlăuntru

Un rege, călătorind în regatul său împreună cu curtenii săi, a întâlnit doi bătrâni nevoiași, în haine zdrențuite. A oprit imediat, a coborât din carul său, li s-a plecat până la pământ și i-a sărutat. Curtenii s-au simțit jigniți de umilirea de către rege a ceea ce ei considerau a fi demnitatea sa, dar nu au îndrăznit să-și arate nemulțumirea în chip vădit. Propriul său frate a luat asupra sa sarcina de a-i explica regelui natura

nepotrivită a comportamentului său. Regele l-a ascultat și a promis că îi va da un răspuns.

Era obiceiul în acea zonă ca, cu o zi înainte ca un om să fie osândit la pedeapsa cu moartea, un vestitor era trimis la el și începea să trâmbițeze în fața casei sale. În seara aceleiași zile, când avea programată întâlnirea cu fratele său, regele l-a trimis pe un sol cu trâmbița la fereastra casei sale. Fratele regelui a fost profund afectat, petrecând întreaga noapte fără somn.

În dimineața următoare, și-a îndreptat pașii la palatul regelui. Regele l-a primit în camerele sale alese și i-a adresat următoarele cuvinte:

— Ai dat dovadă de lipsă de înțelepciune! Ai simțit teamă față de vestitorul voinței mele, chiar dacă nu ai săvârșit nimic împotriva mea care să merite pedeapsa cu moartea. Cum ai putut să mă mustri, atunci când eu le-am arătat cinste cerșetorilor și propovăduitorilor lui Dumnezeu, care îmi vestesc mai puternic decât orice trâmbiță despre moarte și despre venirea cumplică a Domnului meu, înaintea Căruia am păcătuit fără număr?

Dar, dat fiind că fratele său și-a exprimat nemulțumirea față de rege, la sfatul boierilor de la curte, regele nu a trecut cu vederea acest lucru. El a dat poruncă să se confecționeze două cutii: una dintre ele să fie aurită la exterior și să conțină oase împutite, iar cealaltă să fie acoperită cu smoală și funingine, fiind umplută cu pietre prețioase. După ce a pregătit aceste obiecte, i-a convocat pe nobili, le-a arătat cutiile și i-a întrebat:

— Care considerați că este mai valoroasă: cea aurită sau cea înnegrită?

Nobilii au indicat spre cea aurită. Regele a poruncit să fie deschise amândouă cutiile. Răspunsul la dilemă a fost evident. Apoi, regele le-a adresat nobililor următoarele cuvinte:

– Trebuie să înțelegeți că adevărata valoare se află în interior și în esența lucrurilor, nu în aparențe. V-ați simțit ofensați când m-am închinat în fața unor cerșetori îmbrăcați în zdrențe. Cu toate acestea, am perceput cu claritate, cu ochii minții mele, că aceștia erau oameni onești și nobili în inima lor.

Spre slava lui Dumnezeu

Unui om i-a venit dorința să participe la construcția unei biserici. A plecat în munți, a găsit o placă de granit, a desprins-o, a cioplit-o, a lustruit-o și a decis să o doneze bisericii. A început să caute ajutoare, dar nimeni nu era de acord să transporte o piatră atât de mare la biserică pentru mai puțin de cinci galbeni, iar omul nu avea atât de mulți bani. Dar deodată se apropie de el patru bărbați, slăbuți, firavi, și i-au zis:

– Fie, noi îți vom duce piatra pentru jumătate de galben, dar trebuie să ne ajuți. Îți vom pune piatra pe spate, iar noi o vom susține de pe cele patru laturi.

– Placa aceasta grea mă va zdrobi pe loc!, a răspuns omul.

– Hotărăște-te singur, dar gândește-te pentru ce vrei să faci acest dar bisericii: să te nevoiești pentru Dumnezeu sau să te lauzi în fața oamenilor!

Omul s-a gândit și spune:

– Vreau să mă nevoieșc pentru Dumnezeu!

S-a rugat și și-a pus spatele la dispoziție. Bărbații au pus placa pe spatele lui și, cumva, aceasta s-a dovedit a fi ușoară ca pana. Au ajuns repede la biserică. Omul s-a întors să plătească ajutoarele, dar aceștia dispăruseră fără urmă.

Așa se întâmplă întotdeauna: când faci o faptă bună spre slava lui Dumnezeu, nu doar oamenii, ci și îngerii vin în ajutor.

Nejudecarea aproapelui

Într-o mănăstire trăia odată un călugăr care adesea întârzia la slujbe, spre nemulțumirea starețului și a fraților care se plâneau adesea de el și chiar au vrut să-l alunge de câteva ori. Dar într-o zi, monahul acela s-a îmbolnăvit.

Frații s-au adunat lângă patul său de moarte, fiind foarte triști că sufletul său nenorocit se pierdea, pentru că avea multe păcate. Totuși, fața călugărului, care era în agonie, exprima o pace și o bucurie cum se vede doar la drepti. Când și-a revenit puțin, frații au început să-l întrebe:

— Ce ai văzut? Cu cine vorbeai atât de îndrăzneț în lumea cealaltă, ca și cu cei apropiați ție?

Strângându-și ultimele puteri, bolnavul monah a răspuns:

— Frați, știți voi înșivă că am trăit o viață nedemnă. Și iată, am văzut cum demonii m-au înconjurat la pat, ținând în mâini un hrisov din cap până în picioare scris cu păcatele mele. Ei s-au apropiat de mine. Îngerul păzitor stătea departe și plânga. Și deodată am auzit un

glas din cer: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați! Acest călugăr nu a judecat pe nimeni, și Eu îl iert!”. Imediat hrisovul din mâinile demonilor a luat foc și ei au dispărut cu strigăte. Îngerul s-a apropiat de mine și m-a salutat. Fraților, m-ați judecat și nu ați greșit cu ce ați spus! Dar iată că eu, păcătosul, după ce am devenit călugăr, nici măcar în gând nu am judecat pe nimeni!

Adevărul

Într-o zi, un Bătrân și ucenicul său au intrat în porțile unui mare oraș pentru a vorbi oamenilor despre credința creștină. Un creștin, locuitor al acestui oraș, s-a apropiat imediat de propovăduitor și a spus:

— Părinte, este puțin probabil ca locuitorilor acestui oraș să le fie de folos predicile tale. Oamenii noștri sunt încăpățânați, proști și nu doresc deloc să învețe. Nu-ți irosi în zadar timpul prețios!

Bătrânul l-a privit și a spus:

— Ai dreptate!

Câteva minute mai târziu, un alt creștin s-a apropiat de el și a spus:

— Părinte, nu te îndoii, vei fi primit minunat în acest oraș frumos! Oamenii te așteaptă și vor să audă cât mai curând cuvintele învățăturii Evanghelice din gura ta. Inimile și mințile lor sunt deschise pentru tine.

Bătrânul l-a privit și a spus:

— Ai dreptate!

Ucenicul, nedumerit, l-a întrebat pe Bătrân:

— Părinte, explică-mi, de ce ai spus același lucru ambilor, deși ei ți-au spus lucruri opuse?